

Hilmi Çelik'i Nasıl Bilirdiniz?

What are Your Recollections of Hilmi Çelik?

Cem Özel*

Öz

Duayen meslektaşımız Hilmi Çelik'in vefatı nedeniyle kaleme alınan makalede Çelik, insani ve mesleki yönleriyle anılmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Hilmi Çelik; kütüphanecilik; Türkiye.

Abstract

In the article penned due to the passing of Hilmi Çelik, the doyen of our profession, he is commemorated through his humanitarian and professional sides.

Keywords: Hilmi Çelik; librarianship; Turkey.

Mesleğimizin duayenlerinden bir yıldız daha kaydı. Kayan yıldızların belki de en güzel özelliği, ardından iz bırakmalarındır. Nasıl ki aradan onca yıl geçti, Adnan Ötüken hepimizin belleklerinde ve bir 50 yıl sonra da belleklerden silinmeyecekse, Hilmi Çelik de belleklerimizden silinmeyecek. Mesleğimize kattıklarını burada tek tek yazmayacağım. Hepimizin malumu.

Hilmi Çelik'i üç kelime ile anlatın deseler, birçoğumuzun ortak noktası sanırım aşağıdaki kelimeler olurdu!

Duayen

Sert

Duygusal

Birçok pencereden bakılabilir Hilmi Çelik'e. Hoş! Herkesin penceresi de kendine...

Hilmi Çelik, mesleğimize değer katan bir büyüğümüzdür. Şanslıdır da aynı zamanda. İlk, orta ve liseyi Artvin'de tamamladıktan sonra "Yürü ya kulum" un tatlı bir izi var geride bıraktıklarında. Kariyerinde önemli kilometre taşları var: Ankara ilk kilometre taşlarından. Üniversite öğrenimi ve ODTÜ Kütüphanesi'ndeki yılları, onun için çok değerlidir. Sonrasında yüksek lisans için Amerika gibi büyük bir kilometre taşı daha çıkar karşısına. Amerika'dan sonra ODTÜ Kütüphanesi'ne geri dönüş ve sonrasında 17 yıl boyunca müdür olarak çalışacağı TBMM Kütüphanesi. Mesleki anlamda son durağı olan Sabancı Üniversitesi'nde de Bilgi Merkezi'nde Kurucu Direktörlük göreviyle uzun yıllar mesleğe hizmet. İşte bu kilometre taşları

* Kullanıcı Hizmetleri Yöneticisi. Sabancı Üniversitesi Bilgi Merkezi. e-posta: cozel@sabanciuniv.edu
User Services Manager. Sabanci University Information Center.

boyunca ne yaşanmışlıklar, ne acılar ve ne tatlı anılar birikti. Kimilerini kaleme döktü, kimilerini de belleklerimizde kazıdı. Umarız ki bizimle paylaşmadığı anı sayısı az olsun!

Gelelim şu yukarıda sıraladığımız üç kelimenin anımsattıklarına!

Evet duayendi Hilmi Çelik. Tecrübesi yeterdi. Gerek yurt içi gerek yurtdışı tecrübesi çoktu. Edindiği dostluklar da bizim için kazanımdı.

Evet duayendi Hilmi Çelik. 17 yıl tüm siyasi çekişmelerin içinde, eğilmeden bükülmeden Yüce Meclis çatısı altında hizmet verdi. Meyve veren ağaç taşlanır misali, hakkında olmadık iftiralara göğüs gerdi.

Evet duayendi Hilmi Çelik. Dönemin Cumhurbaşkanı'na da çıkarak, mesleğimiz adına çok önemli bir etkinlik olan IFLA Konferansının 1995'te ülkemizde yapılabilmesi için çok büyük emekleri oldu.

Evet duayendi Hilmi Çelik. Türkiye için büyük bir öneme sahip ANKOS'un kurucuları arasında yerini aldı.

Evet duayendi Hilmi Çelik. Sabancı Üniversitesi Bilgi Merkezi'nin kurucu Direktörü olarak hem Sabancı Üniversitesi'ne hem de ülkemize çok değerli ve örnek bir birim olan Bilgi Merkezi'ni kazandırdı.

Şimdi gelelim sert tarafına.

Evet sertti Hilmi Çelik. Bunu kimse inkar edemez. Mesela kimsenin sigara içmesine, özellikle genç meslektaşların sigara içmesine katlanamıyordu. "Ben gençliğimde günde üç paket sigara içerdim" derdi kendine de kızarak. Kimileri bu yasakları delip içti, kimileri de bu kriz anını fırsata çevirip sigaradan vazgeçti.

Evet sertti Hilmi Çelik. Çünkü mükemmeliyetçi bir yapısı vardı. Hatayı kabul ederdi etmesine; ama aynısından bir tane daha mı, işte o zaman yandınız. Atatürk de, Dolmabahçe'de ikinci kez evlenenlere yardım etmeyi reddettiğinde, "Aynı hata iki kez yapılmaz" dememiş miydi?

Evet sertti Hilmi Çelik. Çünkü mesleğimizi seviyordu. Ona laf gelsin istemiyordu. Üniversitede muhatap olduğumuz kullanıcı gruplarından biri de öğretim üyeleri idi. "Biz hatasız olursak saygınlığımız artar, yemekhanede bizi gördüklerinde selam verirler" derdi. Haksız mıydı? Değildi. Bu nedenle bir öğretim üyesine e-posta göndermeden önce defalarca tekrar okurduk. Bazı e-postalar için sabah başlar öğle vakti zor gönderirdik. Bu bir eğitimdi aslında. Bu eğitimden geçenler, eskiden yarım günde gönderilen bir e-postayı şimdi yarım dakikada gönderiyor.

Evet sertti Hilmi Çelik. "Yüksek lisansı başka bir alanda yapın" diyerek, hem bölümdeki eğitimi az buçuk eleştirir hem de farklı şeyler öğrenmenin mesleğimiz adına ne kadar büyük bir kazanım olacağını anlatırdı. Dediklerini doğrular cinsten konuşmaları yabancıardan da okurduk. Columbia Üniversitesi'nin Rektörü Lee C. Bollinger de "Gazetecilik" mesleği için aynı kaygıları söylemiş miydi?: "Daha iyi gazete için daha iyi gazeteci yetiştirmek zorundayız. Bunun için gazetecilik okullarında öğrencilere sadece nasıl yazı yazılacağı, nasıl haber toplanacağı, nasıl sayfa yapılacağı ötesinde, siyasi tarih, hukuk, ekonomi, sosyoloji, felsefe, ahlak, din, anayasa gibi konularda da temel eğitim vermek zorundayız. Gazeteci olacak gençlere bu tür eğitimi veremez isek basın giderek yozlaşır. Olayların önünde gidecek yerde gelişmenin gerisinde kalır. Okuyucunun güvenini yitirir."

Evet sertti Hilmi Çelik. Sizi kırdığı o anı atlatırsanız vergi misali geri dönerdi size kattıkları.

Evet sertti Hilmi Çelik. Demir olup esnemedi, Çelik gibi olup kırdı da kırıldı da; ama hakkını verelim, kırdıklarının yanında kırıp geçirdi de çoğu zaman güldürmekten.

Şimdi gelelim duygusal Hilmi Çelik'e.

Evet duygusaldı Hilmi Çelik. İçi sevgi doluydu. Bu nedenle onunla yemeğe çıkmak çok zordu. Çünkü yolda karşılaştığı herkesle kahkahalı sohbetler ederdi. Ona bakardınız hayran hayran. Yol kenarlarındaki çiçeklerle ilgilenmesi de ayrı bir keyifti onun için.

Evet duygusaldı Hilmi Çelik. Kötü gün dostu olduğu gibi, iyi günlerimizde de çoğumuzun bir ömür mutluluklarına “şahitlik” yapmıştı.

Evet duygusaldı Hilmi Çelik. Bu memleketi kendine dert edinmişti. İnsanları teşvik edip ihtiyacı olan öğrencileri okuturdu. Okusunlardı. Vatana millete hayırlı evlat olsunlardı.

Evet duygusaldı Hilmi Çelik. Derdi olanı gözünden anlar, derdini sahiplenir, o babacan tavrıyla bir iki tatlı sözle moral verir, gününüzün güzel geçmesini sağlardı.

Evet duygusaldı Hilmi Çelik. Bu toprakların adamıydı. Halden anlardı. Eli açık, sofrası kalabalıktı.

Bu dünyadan bir Hilmi Çelik geçti. Şu üç günlük dünyada baki kalan üç kelimedem vurup durduk ardından.

Hilmi Çelik'i anlatmak için kelimeler sınırsız; ancak sayfalar sınırlı. Diğer dostlarına da yer açmak için duygu ve düşüncelerimizi burada sonlandırmadan önce Hilmi Çelik'i bize kazandırdıkları için bir kez daha saygıyla anıyoruz.